

[Arbejds- og socialministeren.]

ekstraudbetalinger tilrette. Jeg vil dog gerne føje til, at hvis der bliver lejlighed til at behandle lovforslaget i et udvalg, vil jeg være villig til at drøfte, hvorvidt udbetalingsterminen skal være 1. marts eller måske et lidt tidligere tidspunkt.

Som det vil være bekendt, og som det også tidligere er fremhævet, er en række af de spørgsmål, der melder sig i forbindelse med alders- og invaliderentelovgivningen, taget op af folkeforsikringskommissionen. Det er vanskelige problemer, der er betroet denne kommission til løsning, og det bør huskes, at selv et lille tillæg til en enkelt post kan blive en stor udgift, når det månedlig skal tilfalde omkring $\frac{1}{4}$ million rentemodtagere.

Allerede af denne grund er det vigtigt, at de resultater, som kommissionen måtte nå, bliver rimelige og forstandige. Jeg håber, det vil lykkes kommissionen, hvori samtlige politiske partier er repræsenteret, at finde vej gennem problemerne og helst i enighed udarbejde et forslag, som også regeringen og lovgivningsmagten til sin tid kan slutte op om.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Hans Knudsen* til ministeren for offentlige arbejder.

Er det ministerens hensigt ved at opføre havnebyggeriet ved Hanstholm til 0 på statsbudgettet for 1953—54 at tilstræbe en definitiv standsning af havnebyggeriet?

Hans Knudsen: Når jeg har tilladt mig at spørge den højtærede minister for offentlige arbejder, om det er ministerens hensigt at tilstræbe en standsning af havnebyggeriet ved Hanstholm, er baggrunden først og fremmest den, at dette havnebyggeri, der har været aktuelt, lige siden rigsdagen i 1917 vedtog, at denne havn skulle

bygges, nu efter min mening må finde sin endelige afgørelse. De forhold, der i dag råder ved havnebyggeriet ved Hanstholm, kan ikke opretholdes.

Det er i år 35 år siden, rigsdagen vedtog at bygge de to havne ved Hirtshals og Hanstholm, men medens Hirtshals forlængst er færdigbygget, blev dette aldrig tilfældet med Hanstholm. Under krigen måtte arbejdet standses, og efter krigen er der kun arbejdet med en delvis udbedring af den skade, der i krigsårene er sket på anlæggene.

I 1948 nedsatte ministeriet for offentlige arbejder en sagkyndig kommission, der den 18. december 1951 afgav en betænkning. Denne betænkning har nu foreligget i omtrent 1 år, uden at den højtærede minister har taget stilling til den. Når jeg gerne ønsker en udtalelse fra den højtærede minister, er det ikke mindst af hensyn til den store fiskerbefolkning, der lever og arbejder på den lange åbne kyststrækning fra Thyborøn og helt op til Løkken. I 35 år har denne befolkning levet i håbet om, at det havnebyggeri, som blev påbegyndt efter lovens vedtagelse i 1917, også engang blev fuldført. Denne fiskerbefolkning har gennem tiderne ført en næsten umenneskelig kamp mod havet. Under de mest primitive landingsforhold har de måttet drive deres fiskerierhverv fra åben strand. Den betænkning, som kommissionen har afgivet, har skabt en naturlig angstelse hos denne befolkning, men den har stadig klynget sig til håbet om, at den færdigbyggede havn engang skulle blive en kendsgerning. Så sent som i sommeren 1952 blev der bevilget og anvendt et beskedent beløb på en delvis udbedring af den skade, der var sket på vestmolen.

Nu ligger det nye finanslovforslag for 1953—54 i finansudvalget, og der er overhovedet intet beløb opført til Hanstholm havn. Derfor venter man spændt på, hvad der er den højtærede ministers og regeringens hensigt i det for hele den pågældende egn livsvigtige spørgsmål.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Udgangspunktet for de overvejelser, der finder sted angående Hanstholm havn må efter min opfattelse være den betænkning, der blev afgivet af udvalget angående Hanstholm havn.

Udvalget blev som nævnt af det ærede